

Onsdagen den 13 mars 1996

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

ÄNDRINGAR

(Ändringsförslag 12)

Artikel 10

Medlemsstaterna skall se till att det finns adekvata och effektiva metoder för att reglera eventuella tvister mellan en beställare och det företag han anlitat, eller mellan en betalningsmottagare och det företag han anlitat.

1. Medlemsstaterna skall, i syfte att erbjuda kunderna bättre skydd, se till att det finns adekvata och lämpliga förfaranden för reklamationer och besvär inom de områden som omfattas av direktivet, och anlita existerande förfaranden där sådana finns.

(Ändringsförslag 13)

Artikel 10.2 (ny)

2. Om en reklamation inte har lett till någon åtgärd eller ett beslut därom inte har fattats inom fyra veckor efter det att den första reklamationen inkommit, kan den eller de som inkommit med reklamationen vända sig till ett av de reklamationskontor som skall upprättas för detta syfte eller anlita existerande förfaranden där sådana finns.

En adresslista för sådana kontor skall finnas tillgänglig hos alla företag som utför gränsöverskridande kreditöverföringar enligt detta direktiv.

(Ändringsförslag 14)

Artikel 11.1, första stycket

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast ...(*) De skall genast underrätta kommissionen om detta.

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast ...(*) De skall genast underrätta kommissionen om detta.

(*) 30 månader efter att det här direktivet har trätt ikraft.

(*) 18 månader efter det att det här direktivet har trätt ikraft.

2. Regeringskonferensen — förberedelser inför europeiska rådets möte i Turin

A4-0068/96

Lagstiftningsresolution om (i) Europaparlamentets yttrande om sammankallande till regeringskonferensen och (ii) utvärdering av reflektionsgruppens arbete och preciseringen av Europaparlamentets politiska prioriteringar inför regeringskonferensen

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 17 maj⁽¹⁾ 1995 om hur Fördraget om Europeiska unionen fungerar inför regeringskonferensen 1996 — genomförande och utveckling av unionen, och av den 14 december 1995⁽²⁾ om dagordningen för 1996 års regeringskonferens inför Europeiska rådet i Madrid samt med beaktande av reflektionsgruppens rapport,
- med beaktande av de offentliga utfrågningarna som det höll i oktober 1995 och februari 1996,

⁽¹⁾ EGT nr C 151, 19.6.95, s. 56.

⁽²⁾ Protokoll av den 14.12.1995, del II.1c).

Onsdagen den 13 mars 1996

- med beaktande av skrivelsen från rådet (C4-0026/96), som rådfrågat parlamentet i enlighet med artikel N.1 fördraget om sammankallandet av regeringskonferensen för att överväga ändringar av de fördrag som Europeiska unionen bygger på,
- med beaktande av kommissionens yttrande av den 29 februari 1996 om att "stärka den politiska unionen och förbereda utvidgningen" (KOM(96)0090 — C4-0151/96),
- med beaktande av betänkandet från dess utskott för institutionella frågor samt yttrandena från utskottet för utrikes-, säkerhets- och försvarsfrågor, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, budgetutskottet, utskottet för ekonomi, valutafrågor och industripolitik, utskottet för forskning, teknologisk utveckling och energi, utskottet för externa ekonomiska förbindelser, utskottet för rättsliga frågor och medborgarrätt, utskottet för socialfrågor och sysselsättning, utskottet för regionalpolitik, utskottet för transport och turism, utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentskydd, utskottet för kultur, ungdomsfrågor, utbildning och media, utskottet för utveckling och samarbete, budgetkontrollutskottet, fiskeritutskottet, utskottet för arbetsordningen, valprövning och ledamöters immunitet samt utskottet för kvinnors rättigheter, och med beaktande av följande:
 - A. Europeiska gemenskapen och Europeiska unionen har sedan andra världskriget varit en symbol för fred, politisk stabilitet samt harmonisk ekonomisk och social utveckling i Europa, och unionen måste ha samma innebörd även i framtiden, särskilt för de länder som önskar inträde i unionen.
 - B. Utvidgningen utgör ett utomordentligt tillfälle till ett politiskt enande av Europa, och regeringskonferensen bör förändra unionen för att förbereda en kommande utvidgning och samtidigt fördjupa integrationsprocessen.
 - C. Det är absolut nödvändigt att regeringskonferensen tillmötesgår medborgarnas krav på ett Europa som eftersträvar en bättre jämvikt mellan gemensam på olika områden, en heltäckande definition av unionsmedborgarskapet, en effektiv inre säkerhetspolitik, en synlig utrikespolitik i fredens tjänst, större öppenhet och insyn, effektivare och mer demokratiska bestämmelser och förfaranden samt en öppen finansförvaltning som skyddar mot bedrägerier.
 - D. Det är uppenbart att själva de grundläggande principerna i Europeiska unionen kräver att det måste ske en reform av fördragen i syfte att uppnå en bättre balans mellan institutionerna och de olika europeiska politikområdena, befästa vikten av sammanhållning och solidaritet i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, öka de europeiska institutionernas demokratiska legitimitet och göra dem öppna för insyn.
 - E. Att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen och införa ett unionsmedborgarskap som anges i artikel B i de gemensamma bestämmelserna i Romfördraget kan inte genomföras om inte unionens kulturella dimension stärks. Kulturen är en motor för utvecklingen, och för att utvecklingen skall vara hållbar krävs att den samlade politikens konsekvenser för miljön och kulturarvet beaktas.
 - F. Den förstärkning av den nuvarande politiken som är nödvändig kan endast genomföras efter en sammanslagning av de tre pelarna och inom en enda institutionell och rättslig ram, och med respekt för subsidiaritets- och solidaritetsprinciperna.
 - G. Redan detta är tillräckliga skäl för djupgående reformer, men den kommande utvidgningen av unionen till Malta och Cypern samt Central- och Östeuropa kommer att ge ytterligare starka argument för en anpassning av EU:s institutioner och verksamhetsfunktion till ett utvidgat EU:s behov.
 - H. Det finns också ett formellt krav på utvärdering och reformering av Fördraget om Europeiska unionen i artikel N.2 i detta fördrag, men att begränsa reformeringen till de i fördraget angivna punkterna är inte tillräckligt för att förbereda EU för den kommande utvidgningen.

Onsdagen den 13 mars 1996

- I. Det är nödvändigt att unionen, med utgångspunkt från befintliga regelverk, definierar mål och syften som är tydliga och preciserade, som delas av samtliga medlemsstater och som inte under några omständigheter kan omprövas.
- J. Utöver regeringskonferensen bör viktiga beslut tas under de närmaste åren beträffande den ekonomiska och monetära unionen, omförhandlingar av systemet med egna medel, de finansiella perspektiven och ansökningsförhandlingarna, och alla dessa beslut kommer att vara avgörande för Europeiska unionens gestaltning år 2000.
- K. Reflektionsgruppens rapport utgör en bra utgångspunkt för regeringskonferensens förhandlingar; rapporten innehåller ett antal positiva alternativ, men även vissa brister och negativa alternativ och ingen enhällig syn på regeringskonferensens stora utmaningar, det är därför viktigt att parlamentet tydligt tar ställning och klargör sina prioriteringar innan regeringskonferensen inleds.
- L. Europaparlamentet måste vara nära engagerat i regeringskonferensens förhandlingar och bör kunna ge sitt godkännande av slutresultatet, innan de nationella parlamenten yttrar sig.
- M. Europamedborgarna måste hållas noga informerade om regeringskonferensen för att garantera att dess beslutsfattare inte förlorar kontakten med den allmänna opinionen och för att en ratificering skall kunna ske med brett stöd av allmänheten.

Parlamentets yttrande om sammankallandet av regeringskonferensen

1. Parlamentet uttrycker sitt stöd för sammankallandet av regeringskonferensen för att ta sig an de nödvändiga förbättringarna och revideringarna av fördragen och därigenom slå in på vägen mot en verklig politisk union,

Avgörande prioriteringar för Europas framtid

2. bekräftar och upprepar sin ovannämnda resolution som grundval för sin ståndpunkt om regeringskonferensen; anser att det finns ett antal avgörande prioriteringar, som framgångsrikt måste behandlas under regeringskonferensen för att resultatet skall vara värt att ratificera:

- I. *förbättrad definition av europeiskt medborgarskap och en ökad respekt för de mänskliga rättigheterna* genom utvidgning av unionsmedborgarnas specifika rättigheter inom fördraget, stärkande av grundläggande mänskliga rättigheter och principer om lika behandling och icke-diskriminering samt sammanställning av medborgarnas rättigheter — som idag är utspridda i fördraget — i ett enda fördragskapitel om europeiskt medborgarskap och slutligen genom inrättande av en fullständig garanti om rättsskydd för unionsorgan, medlemsstater och medborgare genom EG-domstolen; att stärka den kulturella dimensionen och utbyta erfarenheter inom unionen kommer att kraftfullt påverka dess demokratiska legitimitet,
- II. *ett mer effektivt svar på allmänhetens oro för den inre säkerheten, genom att*
 - i gemenskapen införliva externa delar av politiken för rättsliga och inrikes frågor (visum-, asyl- och invandringspolitik och bestämmelser om passerande av de yttre gränserna) liksom åtgärder för att bekämpa narkotikahandel och för att främja rättsligt samarbete i civilmål,
 - i större utsträckning använda gemenskapsinstitutioner och -förfaranden för samarbete inom polis-, kustbevaknings- och tullverksamhet samt samarbete mellan domstolar på det straffrättsliga området,
- III. *utveckling av den sociala och den ekologiska dimensionen samt av sysselsättningspolitiken på den inre marknaden samt förstärkning av den ekonomiska och sociala sammanhållningen* som ett grundläggande mål för unionen och en viktig del av gemenskapens regelverk genom lämpliga ändringar i fördraget och förbättrad definition och koordinering av gemenskapens politik på dessa områden samt genom dess demokratisering,
- IV. *förstärkning av Europeiska unionens externa roll, framför allt för att bevara fred och säkerhet, genom utvecklande av en operativ gemensam utrikes- och säkerhetspolitik*, särskilt genom ökad användning av omröstningar med kvalificerad majoritet, inrättande av en enhet för gemensam analys och planering under kommissionens överinsyn och en gradvis integrering av VEU i Fördraget om Europeiska unionen,

Onsdagen den 13 mars 1996

- V. *ett positivt svar på allmänhetens krav på större öppenhet och insyn* genom minskning av antalet beslutsförfaranden inom EU, införande i fördraget av en grundläggande princip om öppenhet, garanterad tillgång till EU-dokument, insyn i rådets möten om lagstiftningsärenden samt garanterat offentliggörande av rådets beslut och dokument beträffande lagstiftning,
- VI. *tydliga framsteg mot ett mer demokratiskt och effektivt Europa*, på grundval av principen om alla staters likställdhet varigenom man garanterar att alla stater är jämlika beträffande deltagande i unionens institutioner; *framsteg måste göras* i synnerhet genom att införa omröstningar med kvalificerad majoritet och ett förenklat medbeslutandeförfarande som allmänt förfarande för lagstiftning samt genom att stärka Europaparlamentets roll,
- VII. *större trovärdighet för Europeiska unionen genom att effektivt bekämpa missbruk av gemenskapens ekonomiska medel på alla nivåer*, vilket förutsätter
- att alla de gemenskapsbestämmelser som krävs för att skydda Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen upprättas genom ett demokratiskt förfarande,
 - att revisionsrättens kontroll skärps,
 - att parlamentets kommentarer till beslut om ansvarsfrihet får tvingande karaktär,
- VIII. *ett förenklat, kodifierat och mer lättförståeligt fördrag*,
3. anser att ett adekvat system för egna medel skall upprättas före 1999 i enlighet med principerna för solidaritet mellan medlemsstaterna, subsidiaritet, medlemsstaternas relativa välstånd och den ekonomiska och sociala sammanhållningen för att säkerställa unionens självstyre samt effektiviteten i dess verksamhet; ett dylikt system får inte innebära extra finansiella kostnader för medborgarna.

En strategi, en institutionell dynamik och instrument för dessa avgörande prioriteringar

4. Förbättrad definition av europeiskt medborgarskap och ökad respekt för de mänskliga rättigheterna

4.1 Det europeiska medborgarskapet måste få en precis rättslig innebörd; de rättigheter och skyldigheter som följer med det europeiska medborgarskapet bör samlas i fördragets första kapitel under rubriken "Förklaring om grundläggande rättigheter och bestämmelser för utövandet av de rättigheter som tillkommer europeiska medborgare och andra som är bosatta inom unionen", detta på grundval av Europaparlamentets förklaring om grundläggande fri- och rättigheter av den 12 april 1989⁽¹⁾. Detta nya kapitel i fördraget bör tydligt klargöra att ett europeiskt medborgarskap tilldelar medborgaren nya rättigheter och skyldigheter gentemot unionen, och att det inte ersätter utan kompletterar nationella medborgarskap.

4.2 Europeiska unionen bör ansluta sig till Europakonventionen om mänskliga rättigheter och grundläggande rättigheter så att de principer om mänskliga rättigheter som fastställs i konventionen inte endast får en direkt rättslig tillämpbarhet på EU-nivå, utan även kan bli föremål för granskning av Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter.

4.3 Medlemsstaterna bör genom unionsfördraget förpliktas att respektera de grundläggande och de mänskliga rättigheterna.

4.4 I fördraget bör införas en förteckning över grundläggande rättigheter avseende införlivande och tillämpning av unions- och gemenskapslagstiftning. Därvidlag bör hänsyn tas till de gränsöverskridande aspekterna av skyddet för grundläggande rättigheter, (till exempel skydd för föreningsfriheten och skydd för familjen).

4.5 Europeiska unionen bör i detta specialkapitel införa principen om lika behandling och icke-diskriminering oavsett bl. a. ras, kön, sexuell läggning, ålder, religion eller handikapp.

4.6 Europeiska unionen bör i samma kapitel införa en uttrycklig hänvisning till avskaffande av dödsstraffet och till bekämpning av våldshandlingar, trakassering och kränkning av rasistisk eller antisemitisk natur.

⁽¹⁾ EGT nr C 120, 16.5.1989, s. 52.

Onsdagen den 13 mars 1996

4.7 Jämlikhet mellan kvinnor och män bör erkännas som en grundläggande rättighet i det reviderade fördraget; artikel 119 bör bibehållas till sitt innehåll men utvidgas till alla aspekter av lika möjligheter, i synnerhet ekonomiskt och socialt liv och familjeliv, med uttrycklig hänvisning till positiv särbehandling.

4.8 Ekonomiska och sociala rättigheter med räckvidd utanför de nationella gränserna bör definieras tydligt i detta kapitel, särskilt arbetstagarnas individuella och kollektiva rättigheter.

4.9 Förteckningen över grundläggande rättigheter bör innehålla ett avsnitt om politiska rättigheter i Europeiska unionen. Detta avsnitt om bör särskilt innehålla antagande av ett enhetligt valsysteem med en tidsgräns för genomförande, en enda stadga för ledamöter av Europaparlamentet och utveckling av politiska partier på EU-nivå.

4.10 Socialgruppers traditionella ställning i medlemsstaterna skall med beaktande av gällande gemenskapsrätt respekteras och, påverkas negativt av gemenskapens lagstiftning.

4.11 Unionen skall främja utvecklingen av en gemensam ungdomspolitik.

4.12 För att främja känslan av tillhörighet i unionen och solidaritet mellan medlemsstaterna, särskilt bland ungdom, bör en frivillig europeisk fredskår inrättas för exempelvis humanitära insatser inom och utom Europeiska unionen.

4.13 Europeiska unionen bör stödja medlemsstaternas erkännande av kulturell och språklig mångfald och skydd av traditionella nationella minoriteter och deras språk, och inom ramen för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer uttryckligen erkänna, skydda och stödja sina språkliga och kulturella minoriteter.

4.14 Man bör ta hänsyn till den kulturella dimensionens särart och nödvändigheten av att garantera mångfalden i de handlingar och den politiska verksamhet som genomförs inom samtliga verksamhetsområden. Unionen bör vidta de gemensamma åtgärder som krävs för att främja kulturellt och språkligt samförstånd såväl inom som utom unionen, utbyten och nätverk mellan institutioner och av erfarenheter, skydd av kulturföremål, harmonisering av upphovsrättslagstiftning, stöd till översättning, fri rörlighet och spridning av kulturella verk och uppgifter.

4.15 Europamedborgarna får under inga omständigheter betraktas som främlingar inom unionen.

4.16 Medborgare från tredje land som lagligen är bosatta inom unionen bör i fördraget tillerkännas respekt för mänskliga rättigheter, jämlikhet och icke-diskriminering i fråga om sociala, ekonomiska och kulturella rättigheter liksom rösträtt vid lokala val i enlighet med Europarådets konvention.

4.17 Ett omfattande rättsskydd bör garanteras inom Europeiska unionen (inklusive Europol) genom de nationella domstolarna, förstainstansrätten och EG-domstolen.

4.18 Området sport skall infogas i fördraget beträffande politik inom allmänutbildningens och yrkesutbildningens områden samt inom kulturens område. Unionens åtgärder bör gynna initiativ som sträcker sig över nationsgränserna. Den kulturella identitet som förknippas med sporten skall respekteras.

5. *Ett mer effektivt svar på medborgarnas oro för den inre säkerheten*

5.1 Frågor som rör följande områden bör behandlas genom gemenskapsförfaranden och -institutioner:

- asylpolitiken (artikel K 1.1),
- bestämmelser om överskridandet av yttre gränser (artikel K 1.2),
- bestämmelser om invandringspolitiken och politiken gentemot medborgare från tredje land (artikel K 1.3),
- åtgärder mot narkotikahandel (artikel K 1.9), tillsammans med införandet i denna artikel av en uttrycklig hänvisning till handel med människor, i synnerhet minderåriga och kvinnor,
- åtgärder mot internationella bedrägerier och organiserad brottslighet (artikel K 1.5),
- frågor rörande rättsligt samarbete i civilfrågor (artikel K 1.6) när dessa är kopplade till utövandet av fri rörlighet för personer.

Onsdagen den 13 mars 1996

5.2 De övriga frågor som omfattas av bestämmelserna i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen bör behandlas med ökad användning av gemenskapsinstitutioner och -förfaranden samt revideras för att omfatta

- förstärkning av kommissionens befogenheter (initiativrätt) och Europaparlamentets (medbeslutande), i syfte att förbättra den demokratiska kontrollen,
- erkännande av domstolens befogenheter, framför allt dess domsrätt vid tolkningstvister om konventionstexter,
- förstärkning av skyddet för mänskliga rättigheter,
- ökad användning av omröstningar med kvalificerad majoritet,
- insyn (särskilt genom att offentliggöra rådets förslag och rättsakter i EGT),
- övergivande av den frekventa användningen av juridiska instrument som inte anges i Fördraget om Europeiska unionen (resolutioner, rekommendationer och konventioner), för att möjliggöra demokratisk kontroll.

5.3 En koppling ("passerelle") bör bibehållas för att dessa områden ska få en gemenskapsdimension: villkoren för tillämpning av artikel K 9 i fördraget bör mjukas upp genom att rådet kan fatta beslut med kvalificerad majoritet, med krav på ratificering av sådana beslut i medlemsstaterna varvid hänsyn måste tas till deras respektive konstitutionella bestämmelser.

5.4 Demokratiernas åtagande i kampen mot terrorism måste stärkas; medlemsstaterna måste genom en särskild fördragsenlig skyldighet förbinda sig att dra tillbaka de reservationer som uttryckts i samband med detta i enlighet med artikel 13 i Europakonventionen om bekämpning av terrorism.

6. *En utveckling av den sociala och den ekologiska dimensionen och av sysselsättningspolitiken på den inre marknaden samt den ekonomiska och sociala sammanhållningen*

6.1 En inre marknad, hållbar utveckling samt ekonomisk och social sammanhållning förutsätter förmåga att anta den gemensamma politik som krävs inom följande områden: socialfrågor, sysselsättning, vissa beskattningsfrågor och miljö. Inom dessa områden måste beslut med kvalificerad majoritet och medbeslutandeförfarandet bli allmän regel.

6.2 Öppenheten och den demokratiska ansvaret måste bli större när beslut fattas om unionens ekonomiska politik, särskilt i fråga om antagande av unionens ekonomiska riktlinjer och om förfarandet vid alltför stora budgetunderskott.

7. *En omfattande social union*

7.1 Avtalet om socialpolitiken skall infogas i fördraget och bör förbättras.

7.2 De viktigaste principerna i gemenskapsstadgan om grundläggande sociala rättigheter bör införas i själva fördraget, särskilt jämlikhet mellan män och kvinnor samt gränsöverskridande föreningsfrihet, rätt till kollektivförhandlingar, fackligt arbete och arbetsmarknadsåtgärder (inklusive strejkrätten).

7.3 Fördraget bör föreskriva en skyldighet för kommissionen att lägga fram ett åtgärdsprogram, med tidsplan, som anger vad som krävs för att förverkliga den sociala unionen.

7.4 Fördraget bör innehålla en otvetydig skyldighet för unionen att utveckla en politik som strävar att överkomma sociala orättvisor, utslagning, diskriminering och fattigdom, och förse kommissionen med nödvändiga medel för att genomföra en sådan politik.

8. *En aktiv politik till förmån för sysselsättning*

8.1 Sysselsättningen måste vara en central fråga för all europeisk politik, framför allt beträffande den ekonomiska politiken. Det handlar ingalunda om att bringa EMU ur balans, utan om att ta hänsyn till det trefaldiga kravet på konkurrenskraft, tillväxt och sysselsättning, och att underlätta genomförandet av EMU genom att bana väg för en hållbar utveckling.

8.2 Fördraget skall kompletteras med ett nytt kapitel som inrättar en "sysselsättningsunion". Detta kapitel skall definiera de gemensamma mål och förfaranden som skall gälla för området. Det skall uttrycka de fördragslutande parternas åtagande för vissa grundläggande principer inom sysselsättningspolitiken.

Onsdagen den 13 mars 1996

8.3 Artikel 2 i fördraget bör specificera gemenskapens sociala uppgift att "främja en hög grad av sysselsättning och socialt skydd för kvinnor och män".

8.4 Målet med hög sysselsättningsnivå bör skrivas in i artikel 3 a.3 i fördraget bland "riktlinjerna" för medlemsstaternas och unionens åtgärder för genomförandet av en ekonomisk och monetär union. Samma mål bör sedan återkomma i fördragets övriga relevanta artiklar; fördraget bör ge Europeiska rådet uppdraget att anta de stora dragen i den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken för att skapa den balans som krävs mellan dessa två nära sammanhängande verksamhetsområden.

8.5 En sysselsättningskommitté med status motsvarande den monetära kommitténs skall inrättas i syfte att främja samordningen av medlemsstaternas och gemenskapens sysselsättningspolitik och för att bidra till att förbereda rådets arbete beträffande ekonomisk politik och sysselsättningspolitik, i samråd med arbetsmarknadens parter.

8.6 Regeringskonferensen bör i artikel 1 i avtalet om socialpolitik införliva principen om "harmonisering samtidigt som förbättringarna bibehålls" som nämns i artikel 117.1 i Romfördraget.

9. *Skattepolitiken och den inre marknaden*

9.1 Utvecklingen av den inre marknaden och främjandet av ekonomisk och social sammanhållning förutsätter harmonisering av vissa former av beskattning.

10. *Information*

10.1 Unionen skall uppmuntra utbyte av information i alla dess skilda former och underlätta för medborgarna att få tillgång till information genom att undanröja hinder för fri rörlighet. Unionen skall värna om mångfalden inom media och kultur.

10.2 Europeiska unionen bör främja samarbetet mellan företag för radio- och televisionsutsändning liksom utvecklingen inom den multimediala sektorn, framför allt genom att utarbeta program som skapats på europeisk nivå.

11. *Åtaganden vad gäller offentliga tjänster: En europeisk union som arbetar för det allmännas intresse*

11.1 Gemenskapens åtgärder inskränker sig inte till upprättandet av konkurrensbestämmelser på den inre marknaden, den skall även tjäna det allmännas intresse; den innehåller därför uppgifter som syftar till att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen samt konsument- och användarskydd.

11.2 Det finns anledning att ändra artikel B i Fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 90.3 och 100 a i Romfördraget genom att däri införa begreppet tjänster i det allmännas intresse.

11.3 De grundläggande principerna för den offentliga sektorn: allmän tillgänglighet, universalitet, jämlikhet, kontinuitet, kvalitet, öppenhet och delaktighet inom ramen för den inre marknaden, med iakttagande av subsidiaritetsprincipen, bör skrivas in i fördraget.

12. *Stärkandet av den ekonomiska och sociala sammanhållningen som grundläggande uppgift för unionen och en viktig del av gemenskapsrätten*

12.1 Den ekonomiska och sociala sammanhållningen utgör solidariteten mellan medlemsstaterna och regionerna och kommer genom alla möjliga åtgärder till uttryck i en balanserad och varaktig utveckling, utjämning av strukturella skillnader mellan länder och regioner och främjandet av faktiska lika möjligheter mellan medborgarna och regionerna inom den inre marknaden.

12.2 Utvecklingen av Europeiska unionens politiska projekt och en eventuell utvidgning med mindre utvecklade länder kräver att principen om ekonomisk och social sammanhållning har en central roll som genomsyrar all verksamhet och politik i unionen.

12.3 Fördraget måste också innehålla en bestämmelse om differentierad och särskild behandling av de allra yttersta regionerna med hänsyn till deras speciella geografiska situation, fragmenteringen av deras marknader till följd av deras ö-karaktär och deras brist på naturtillgångar och kapital.

Onsdagen den 13 mars 1996

13. *Miljö*

13.1 För att kunna uppta miljön som en viktig målsättning för unionen i fördraget, vilket även reflektionsgruppen anser önskvärt, bör inledningen i Fördraget om Europeiska unionen innehålla en särskild klausul om hållbarhet och miljö, och miljöskydd bör skrivas in i artikel 3.

13.2 Fördraget bör uttryckligen ta hänsyn till miljöskydd vid genomförandet av unionens gemensamma politik, och detta bör ske särskilt genom ändring av artiklarna 130 u.1, 130 a och 130 b.

13.3 All gemenskapspolitik och alla gemenskapens åtgärder måste vara förenliga med målet att garantera högsta möjliga miljöskydd. Därför måste miljöpolitiken bli en integrerad beståndsdel i EU:s gemensamma politik på samtliga områden som har effekter på miljön, t.ex. industripolitiken, jordbruks- och fiskeripolitiken, transportpolitiken, politiken vad avser de transeuropeiska näten, energi- och forskningspolitiken, regional- och strukturpolitiken, handelspolitiken och den ekonomiska politiken. Motsvarande artiklar skall därför ändras respektive kompletteras på detta sätt.

13.4 Nationella medlemsstater bör i förekommande fall kunna fastställa strängare miljökrav än Europeiska unionen, i enlighet med artikel 100 a.4 i Romfördraget.

13.5 Användningen av miljöriskanalyser som ett medel för att förstärka miljöaspekten i fördragen skall poängteras genom att artikel 130 r.2 i Romfördraget ändras.

13.6 Djurskyddsaspekten bör förstärkas och skrivas in som en ny avdelning XVI B/artikel 130 t i Romfördraget p.g.a det stora intresse som europeiska medborgare visat i denna fråga.

14. *Ungdom*

14.1 Unionen bör främja samarbetet mellan medlemsstaterna för att främja utvecklingen av tvärgående handlingsprogram för ungdomsfrågorna.

15. *Energi*

15.1 För en hållbar utveckling är det nödvändigt att ge Europeiska unionen befogenheter på energiområdet genom att skapa ett nytt kapitel om energi i fördraget, där energipolitiska aspekter på Parisfördraget och Euratomfördraget och andra energipolitiska överväganden integreras inom en gemensam energipolitisk ram för att stödja samarbete med avseende på leveranssäkerhet och miljöskydd.

16. *Turism*

16.1 Turismens gemenskapsmässiga och internationella sidor bör införlivas i fördraget som ett väsentligt mål för Europeiska unionen och som ett individuellt och separat gemensamt politiskt område inom den inre marknaden.

17. *Fiske*

17.1 Det behövs en särskild avdelning om fiskeri i fördraget.

17.2 Samtyckesförfarandet bör tillämpas på alla internationella fiskeriavtal.

18. *En stärkning av Europeiska unionens externa roll genom utvecklandet av en effektiv gemensam utrikes- och säkerhetspolitik*

18.1 Den nödvändiga och brådskande förstärkningen av unionens handlingskraft i utrikes angelägenheter kan bara åstadkommas om unionen och medlemsstaterna mer än hittills agerar solidariskt, konsekvent och effektivt även beträffande extern utveckling eller vid hot, t.ex. provokationer vid de yttre gränserna.

Onsdagen den 13 mars 1996

18.2 Europaparlamentet instämmer med den majoritet i reflektionsgruppen som anser att det faktum att Europeiska unionen inte är en juridisk person ger upphov till förvirring för yttrevärlden, vilket tenderar att försvåra och begränsa unionens utrikespolitiska roll. Unionen bör därför ges status som internationell juridisk person.

18.3 Unionen skall garantera sin territoriella integritet och säkerheten vid de yttre gränserna.

18.4 De bestämmelser som rör de olika delarna av den externa politiken, dvs. den gemensamma handelspolitiken, utvecklingspolitiken (inklusive EUF -Europeiska utvecklingsfonden), det humanitära biståndet och GUSP (Gemensam Utrikes- och Säkerhetspolitik), inklusive politiken om mänskliga rättigheter och den framtida försvarspolitiken, bör samlas i ett enda kapitel i Fördraget om Europeiska unionen.

18.5 Förfarandena beträffande extern ekonomisk politik bör förenklas, särskilt:

- genom införande av medbeslutande, särskilt beträffande artikel 113 (gemensam handelspolitik),
- genom utvidgning av samtyckesförfarandet vad beträffar alla internationella avtal liksom åtgärder som skall vidtas beträffande ekonomiska sanktioner (artikel 228 a).

18.6 EUF integreras med gemenskapspolitiken för utvecklingssamarbete och ges även den en gemenskapsprägel.

18.7 Rådet och kommissionen bör biträdas av en central enhet för politiska studier och utarbetning av förslag, vilken skulle ha som uppgift att definiera unionens och medlemsstaternas gemensamma intressen, och som bl.a. skulle underlätta användningen av aktiv förebyggande diplomati. Denna enhet skulle arbeta under kommissionen i nära samarbete med rådets generalsekreterare. Personalen skulle rekryteras både från kommissionen och rådet.

18.8 På alla områden som omfattas av utrikespolitiken, inklusive GUSP, bör beslut fattas med kvalificerad majoritet. En medlemsstat som inte accepterar en gemensam ståndpunkt eller gemensam åtgärd av militär karaktär på ett område som omfattas av GUSP bör ha möjlighet att avstå, men skall inte kunna inlägga veto mot den gemensamma ståndpunkten eller gemensamma åtgärden.

18.9 Den kommissionär som ansvarar för utrikespolitiken bör, i nära samarbete med rådets ordförandeskap, representera unionen i GUSP. Kommissionären skulle kunna utses i enlighet med det förfarande som används för kommissionens ordförande. Parlamentet avvisar dock den idé som lagts fram av några av reflektionsgruppens medlemmar om att utse en hög representant för GUSP.

18.10 I syfte att ge en preliminär lösning på frågan om unionens representation i tredje land bör nödvändiga åtgärder vidtas för att inrätta diplomatisk representation för unionen i de tredje länder där färre än fyra medlemsstater har diplomatisk representation.

18.11 GUSP bör finansieras på gemenskapsbasis. För medlemsstater som använder sig av möjligheten att avstå från gemensamma åtgärder skall förpliktelsen gällande gemensam finansiering kvarstå.

18.12 Den parlamentariska övervakningen av GUSP bör utföras av Europaparlamentet, vid behov i samarbete med de nationella parlamenten (t.ex. vad gäller humanitärt stöd och fredsbevarande operationer). Finansieringen bör ske via EG:s budget. Europaparlamentet måste rådfrågas om gemensamma ståndpunkter och gemensamma åtgärder.

19. *Säkerhets- och försvarspolitiken*

19.1 Med respekt för att vissa frågor är känsliga för de medlemsstater som traditionellt är neutrala och alliansfria, kommer VEU kommer stegvis att smälta samman med EU. Härvid kommer alla VEU-uppgifter, inklusive målsättningarna för VEU:s så kallade Petersbergsuppgifter, med undantag för artikel V i VEU-fördraget, att bli bindande för samtliga EU-medlemmar.

19.2 Vid militära åtgärder (med undantag för VEU-fördragets artikel V) kan en medlemsstat varken tvingas delta eller, oaktat vederbörlig politisk och finansiell solidaritet, hindra en majoritet av medlemsstaterna att genomföra en sådan åtgärd.

Onsdagen den 13 mars 1996

19.3 Ett sådant integrerat VEU borde fungera som en europeisk tredje pelare inom Nato, men traditionellt neutrala och alliansfria stater och även de medlemsstater som deltar i beslutsfattandet med särskild status kan avstå från att ansluta sig när denna upprättas.

19.4 Så snart integrationen i unionen fullbordats bör finansieringen av åtgärder inom ramen för VEU ske på gemenskapsbasis.

19.5 Artikel 223 i Romfördraget, vilken förhindrar kontroll av vapenförsäljning till tredje länder och genomförande av en verklig gemensam politik inom vapenområdet för medlemsländerna, bör avskaffas.

20. *En positiv reaktion på allmänhetens krav på ökad öppenhet och insyn*

20.1 Reflektionsgruppens rapport visar tydliga brister i granskningen av frågor om öppenhet och insyn.

20.2 Principerna om öppenhet för gemenskapsinstitutionerna bör skrivas in i Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen.

20.3 En allmän bestämmelse om tillgång till EU-dokument bör ingå i Fördraget om Europeiska unionen.

Samtliga dokument och ändringsförslag till dokument som rör lagstiftning och EU-beslut bör publiceras och vara tillgängliga för Europaparlamentet, de nationella parlamenten och medborgarna så snart som möjligt och i alla händelser direkt efter det att dokumentet ifråga antagits av den berörda institutionen.

Unionens dokument måste vara läsliga. Fördragen skall sammanfattas, omstruktureras, förenklas och redigeras, och det fortsatta arbetet med att kodifiera gemenskapslagstiftningen bör bli en gemensam uppgift för kommissionen, parlamentet och rådet, och denna uppgift bör bli en viktig del av fördraget. Förklaringar i form av protokoll och antagandet av rättsliga instrument kan inte längre godtas.

20.4 Rådets sammanträden bör vara öppna för allmänheten i de fall där beslut fattas om lagstiftning. Mötes- och omröstningsprotokoll bör också vara tillgängliga för allmänheten.

Medlemsstaters kommentarer till och förbehåll gällande unionens lagstiftning skall även de finnas tillgängliga för allmänheten.

21. *Tydliga framsteg mot ett mer demokratiskt och effektivt Europa*

21.1 Utvidgad användning av omröstning med kvalificerad majoritet

Omröstning med kvalificerad majoritet bör vara den allmänna regeln inom unionen, och detta bör vara ett av de centrala målen för regeringskonferensen. Konferensen bör koncentreras på att identifiera ett litet antal, väl definierade tillfällen då enhällighet fortfarande skall krävas. För vissa särskilt känsliga områden, dvs. ändringar av fördraget, "konstitutionella ändringar" (utvidgning, egna medel och artikel 235) bör enhällighet alltid krävas.

21.2 Ändrad viktning av röster

— Innan några beslut fattas om alternativ till det befintliga systemet, måste dessa alternativ utredas betydligt mer ingående än vad som gjorts inom ramen för reflektionsgruppens arbete, eftersom de rör mycket känsliga politiska frågeställningar beträffande jämvikten mellan små och stora stater. Regeringskonferensen bör dock fastställa grundbestämmelser som skall tillämpas vid viktningen av röster för framtida anslutningar.

— Utan att det påverkar de områden där normal kvalificerad majoritet för omröstningar redan gäller, bör idén med en ny "extra kvalificerad" majoritet med högre tröskel än normal kvalificerad majoritet utredas av regeringskonferensen för att underlätta övergången från beslutsfattande genom enhällighet vad gäller vissa känsliga områden.

21.3 Kommissionens sammansättning och utnämning

— På det nuvarande stadiet av unionens utveckling är det väsentligt att behålla principen en kommissionär per medlemsstat. Det förslag som lagts fram av reflektionsgruppen om att minska storleken på kommissionen till mindre än antalet medlemsstater bör inte antas.

— Reflektionsgruppen har inte ägnat tillräcklig uppmärksamhet åt systemet för val av kommission. Detta måste reformeras så att kommissionens ordförande väljs direkt av Europaparlamentet utifrån en lista som lagts fram av Europeiska rådet.

Onsdagen den 13 mars 1996

21.4 Kommissionens oberoende och roll

Kommissionens oberoende måste säkerställas, dess initiativrätt upprätthållas och dess effektivitet stärkas med tanke på den framtida utvidgningen.

21.5 Regionkommittén

Regionkommittén bör ges rätt att anta en egen arbetsordning, och den bör vara fristående från Ekonomiska och sociala kommittén i administrativt och budgetmässigt avseende.

21.6 Förbättrade lagstiftningsförfaranden

- Europeiska unionens lagstiftningsförfaranden måste reformeras av regeringskonferensen, både för att demokratisera och fördela ansvar och för att förenkla och förändra lagstiftningsprocessen.
- Det bör finnas ett allmänt lagstiftningsförfarande: medbeslutande.
- Medbeslutande bör utsträckas till att omfatta all lagstiftning. Lagstiftning bör ske genom omröstning med kvalificerad majoritet i rådet. Bilagor bör uttryckligen vara föremål för medbeslutande. Medbeslutandeförfarandet bör dock förenklas, särskilt genom avskaffande av momentet avsikt att avvisa, och förfarandet bör istället avslutas antingen när rådet och parlamentet är överens, även om det sker efter första behandlingen, eller i en förlikningskommitté, när rådet och parlamentet inte är överens.
- Europaparlamentet bör vara tvunget att ge sitt godkännande i alla fall som rör artikel 235, i beslut om egna medel, beslut om fördragsändringar och vad gäller internationella avtal.
- Regeringskonferensen bör förenkla det nuvarande virrvarret av kommittéförfaranden genom att överföra det generella ansvaret för genomförandeåtgärder på kommissionen (som skall kunna inbegå hjälp av en rådgivande kommitté vid utformningen av dessa åtgärder, men inte av kommittéer av typ 2 och 3 som bör avskaffas). Rådet och parlamentet bör underrättas om de föreslagna åtgärderna och bör vardera förfoga över möjlighet att förkasta kommissionens beslut och yrka på nya genomförandeåtgärder eller på att ett fullständigt lagstiftningsförfarande skall inledas.
- Det är nödvändigt att tydliggöra rättskällorna genom rangordna rättsakterna.

21.7 Förbättrade budgetförfaranden

- Som ett resultat av de delade meningar som fanns inom reflektionsgruppen betonades inte behovet av en reform av nuvarande budgetförfaranden tillräckligt starkt i gruppens slutliga rapport.
- Alla budgetar bör slås samman och underkastas samma förfarande, och budgetförfarandet bör förenklas. Skillnaden mellan obligatoriska och icke-obligatoriska utgifter bör avskaffas och Europaparlamentet bör ges samma ansvar för alla utgifter som det nu har för icke-obligatoriska utgifter.
- Konferensen uppmanas att genomföra en verklig reform av systemet med egna medel. Denna reform bör vara klar innan det finansiella perspektivet i det modifierade interinstitutionella avtalet upphör att gälla 1999. Med tanke på den tid som behövs för denna reform bör konferensen börja formulera förslag redan nu så att det reformerade systemet, som tar hänsyn till unionens utveckling, kan införas då dessa delar av det interinstitutionella avtalet upphör att gälla 1999.

21.8 Utnämningar inom Europeiska unionen

- Europaparlamentets roll i olika utnämningar är viktig för frågan om demokratisk kontroll av gemenskapsinstitutionerna, men behandlades inte fullt ut av reflektionsgruppen.
- Europaparlamentet bör ges en starkare roll med samtyckesförfarande vid utnämningar till revisionsrätten.

Onsdagen den 13 mars 1996

22. *En förstärkt trovärdighet till Europeiska unionen genom effektiv bekämpning av missbruk av gemenskapsmedel på alla nivåer*

22.1 Regeringskonferensen bör stärka unionens trovärdighet i medborgarnas ögon genom att ge den medel att med skärpa försvara sina ekonomiska intressen, bland annat genom att tillämpa sanktioner på gemenskapsnivå i enlighet med demokratiska förfaranden (medbeslutandeförfarande, kvalificerad majoritet).

22.2 Artikel 209 a i fördraget bör följaktligen ändras så att den

- slår fast medlemsstaternas skyldighet att införa effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för bedrägeri mot gemenskapens ekonomiska intressen,
- skapar en nödvändig och tillräcklig rättslig grund för utarbetande av bestämmelser på gemenskapsnivå och harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning, bl.a. i syfte att anta enhetliga straffrättsliga följder.

22.3 Bestämmelserna som styr revisionsrättens befogenheter bör revideras så att

- en skyldighet till samarbete införs mellan nationella myndigheter och revisionsorgan samt revisionsrätten, särskilt för att upprätta revisionsförklaringen,
- dess kontrollbefogenhet utökas till att omfatta Europeiska utvecklingsfonden, som bör budgetteras, och alla organ som förvaltar gemenskapsmedel för såväl GUSP som politiken i rättsliga frågor och inrikesfrågor,
- den ges domsrätt, inbegripet rätten att själv väcka åtal, med undantag för mål som läggs fram för Europeiska gemenskapernas domstol, för att sanktionera medlemsstater och gemenskapsorgan som gjort sig skyldiga till brott mot gemenskapen som avser dennas ekonomiska intressen.

22.4 Artikel 206 i fördraget bör ändras så att det tydligt framgår att kommissionen är förpliktad att följa upp de kommentarer som ges till beslutet om ansvarsfrihet.

23. *Ett förenklat och mer lättförståeligt fördrag*

23.1 En förenkling av fördraget kräver

- omformulering av vissa konstitutionella bestämmelser så att de blir tydligare och mer motiverande för medborgarna,
- strykandet av bortfallna eller föråldrade bestämmelser,
- sammanslagning av de tre gemenskapsfördragen och andra bestämmelser om Europeiska unionen i ett enda fördrag,
- omstrukturering av bestämmelserna i det samlade fördraget, genom att alla konstitutionella bestämmelser samlas för sig och bestämmelserna om politiken för specifika områden för sig.

23.2 Förenklingen av fördraget får inte innebära att gemenskapsrätten ifrågasätts.

23.3 En översyn av den samlade gemenskapsrätten skall inledas i syfte att göra denna mera översiktlig och lättförståelig.

Insyn i revideringen av fördraget

Medborgarnas deltagande

24. Parlamentet anser att det är av avgörande vikt att medborgarna i gemenskapen hålls fullständigt informerade om vilka frågor som står på spel vid regeringskonferensen; anmodar rådet att beskriva hur det planerar att uppnå detta mål under den kommande regeringskonferensen,

25. anser att dess offentliga utfrågningar i oktober 1995 och februari 1996 utgjorde nyttiga första steg i att engagerandet av europamedborgare (och inte bara EU:s institutioner) i debatten kring regeringskonferensen; sammanfattningar av dessa två utfrågningar bifogas till sitt utskottsbetänkande i syfte att fungera som checklistor för medborgarnas inställning till de frågor som Europeiska unionen ställs inför; åtar sig att för sin del hålla den påbörjade dialogen med medborgarna vid liv,

26. anser att unionsmedborgarnas rätt att bilda organisationer som överskrider de nationella gränserna uttryckligen skall erkännas i fördraget och att en lämplig rättslig inramning på gemenskapsnivå bör instiftas i detta syfte och göra det möjligt för dessa organisationer att informeras om och involveras i gemenskapsinitiativ och gemenskapsprojekt,

Onsdagen den 13 mars 1996

27. uppmanar alla medlemsstater att stimulera offentlig debatt om regeringskonferensen i sina respektive länder (i enlighet med initiativ som redan vidtagits i vissa medlemsstater),

Europaparlamentets deltagande

28. anser att regeringskonferensen inte kan öppnas ordentligt utan att rådet fastställt arrangemangen för parlamentets deltagande, i enlighet med Europeiska rådet i Madrid och parlamentets ovannämnda resolution av den 14 december 1995 om deltagande av observatörer och hur den interinstitutionella konferensen fungerar samt Europaparlamentets roll i ratificeringen av det nya fördraget.

Gränser för flexibilitet

29. välkomnar reflektionsgruppens stöd för att införa det kriterium som tidigare utarbetats av parlamentet angående gränser för den flexibilitet som kan tillämpas för specialarrangemang som framförhandlas under regeringskonferensen (inklusive vikten av att dessa inte leder till ett Europa à la carte eller till en underminering av nyckelprinciper avseende gemensamt regelverk, enkel institutionell ram, solidaritet, ekonomisk och social sammanhållning samt jämlikhet för samtliga stater och unionsmedborgare inför fördraget),

*
* *

30. uppdrar åt sin ordförande att vidarebefordra denna resolution samt sitt utskotts betänkande till rådet, kommissionen, EU:s övriga institutioner och organ samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
